

przejętych uprzednio nieruchomości ziemskich,"

— po pkt 6 dodaje się pkt 6^a w brzmieniu:

„6^a) przejętych na podstawie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 279)”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do nieruchomości objętych dekretem z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 279) stosuje się odpowiednio art. 63 ust. 1, z tym że w odniesieniu do gruntów objętych tym dekretem przedmiotem postępowania regulacyjnego jest ustanowienie użytkowania wieczystego.”,

c) w ust. 4 skreśla się pkt 2;

4) w art. 63 skreśla się ust. 2;

5) po art. 70 dodaje się art. 70^a w brzmieniu:

„Art. 70^a. 1. Osobom prawnym Kościoła Katolickiego, które po dniu 8 maja 1945 r. podjęły działalność na Ziemiach Zachodnich i Północnych, mogą być, na ich wniosek, przekazane nieodpłatnie na własność grunty znajdujące się w zasobach Państwowego Funduszu Ziemi. Jeżeli grunty te znajdują się w zarządzie lub użytkowaniu osób prawnych, przekazanie na własność może nastąpić wyłącznie za zgodą tych osób.

2. Wielkość przekazanej nieruchomości rolnej, wraz z gruntami rolnymi będącymi już własnością wnioskodawcy, nie może przekraczać w odniesieniu do:

- 1) gospodarstw rolnych parafii — 15 ha,
- 2) gospodarstw rolnych diecezji — 50 ha,
- 3) gospodarstw rolnych seminariów duchownych, diecezjalnych i zakonnych — 50 ha,
- 4) gospodarstw rolnych domów zgromadzeń zakonnych — 5 ha, chyba że domy te prowadzą działalność, o której mowa w art. 20 i 39; w tych przypadkach mogą być przekazane nieruchomości rolne o powierzchni do 50 ha.

3. Przekazanie na własność nieruchomości, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje w drodze decyzji wojewody właściwego ze względu na miejsce położenia nieruchomości. Decyzja ta stanowi podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych.”

Art. 2. Wnioski o wszczęcie postępowania regulacyjnego, o którym mowa w art. 62 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1, mogą być zgłaszane w terminie do dnia 31 grudnia 1992 r.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

460

USTAWA

z dnia 16 października 1991 r.

o zmianie ustawy o działalności gospodarczej.

Art. 1. W ustawie z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149, Nr 34, poz. 198 i Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452 i Nr 106, poz. 457) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) podjęcie działalności gospodarczej, która na podstawie odrębnych ustaw wymaga uzyskania zezwolenia.”;

2) w art. 11 w ust. 1:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) przetwórstwa i obrotu metalami nieżelaznymi,”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wyrobu, rozlewu, oczyszczania, skażania i odwadniania spirytusu oraz wydzielania spirytusu z innego wytworu, a także wyrobu i rozlewu wódek,”

c) po pkt 12 dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) dokonywania przenoszenia zapisu dźwięku lub dźwięku i obrazu na taśmy, płyty, kasety, wideokasety i wideopłyty.”;

3) w art. 20:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Organ koncesyjny może zobowiązać wnioskodawcę do przedstawienia, w wyznaczonym terminie, określonych informacji i dokumentów mogących uprawdopodobnić, że spełni on warunki wykonywania działalności gospodarczej, które będą określone w koncesji lub wynikają z odrębnych przepisów.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do udzielania koncesji może, w drodze rozporządzenia, określić rodzaje dokumentów i zakres informacji, o których mowa w ust. 3.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

- „4a. Udzielenie koncesji może być uzależnione od złożenia zabezpieczenia majątkowego roszczeń osób trzecich do wnioskodawcy z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.”,
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Organ koncesyjny może odmówić udzielenia koncesji lub ograniczyć zakres i przedmiot działalności gospodarczej w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji ze względu na zagrożenie interesu gospodarki narodowej, obronności lub bezpieczeństwa państwa albo zagrożenie bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli.”,
- e) po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:
- „6. Odmowa udzielenia koncesji lub ograniczenie zakresu i przedmiotu działalności gospodarczej w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji może również nastąpić, gdy wnioskodawca nie daje rękojmi należytego wykonywania działalności gospodarczej lub spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4, albo nie złoży zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4a.
7. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi rodzaj, wysokość i sposób zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4a, w zależności od przedmiotu działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu.”;
- 4) w art. 21 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) ze względów, o których mowa w art. 20 ust. 5.”;
- 5) art. 22 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 22. 1. Organ koncesyjny jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej w zakresie:
- 1) zgodności prowadzonej działalności z udzieloną koncesją,
 - 2) przestrzegania warunków wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w art. 20 ust. 4 i w przepisach wydanych na podstawie art. 22b,
 - 3) ochrony interesów gospodarki narodowej, obronności lub bezpieczeństwa państwa, a także ochrony bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli.
2. Postępowanie kontrolne wszczyna się na podstawie upoważnienia wydanego przez organ koncesyjny.
3. Osoby upoważnione przez organ koncesyjny do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:
- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest prowadzona działalność gospodarcza, w takich dniach i godzinach, w jakich jest prowadzona lub powinna być prowadzona ta działalność,
 - 2) żądania pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.
4. Czynności kontrolnych w przypadkach, o których mowa w ust. 3, dokonuje się w obecności kontrolowanego, osoby zastępującej kontrolowanego lub przez niego zatrudnionej, a w razie nieobecności tych osób — w obecności przywołanego świadka.
5. Organ koncesyjny może powierzyć dokonanie kontroli, o której mowa w ust. 1, innemu organowi państwowemu, wyspecjalizowanemu w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.
6. Organ koncesyjny może wezwać podmiot gospodarczy do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie.”;
- 6) po art. 22 dodaje się art. 22a i 22b w brzmieniu:
- „Art. 22a. 1. Organ koncesyjny może cofnąć koncesję albo ograniczyć zakres lub przedmiot działalności gospodarczej określonej w koncesji:
- 1) jeżeli podmiot gospodarczy nie usunął uchybień w terminie wyznaczonym na podstawie art. 22 ust. 6,
 - 2) jeżeli prowadzona działalność rażąco uchybia warunkom wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w art. 20 ust. 4 i w przepisach wydanych na podstawie art. 22b,
 - 3) z przyczyn, o których mowa w art. 20 ust. 5.
2. Koncesja może być cofnięta także na zasadach określonych w art. 19.
- Art. 22b. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, w stosunku do działalności gospodarczej, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3 i 11, określić szczególne warunki jej wykonywania.”
- Art. 2.** W ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu (Dz. U. Nr 27, poz. 169 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Wyrób, rozlew, oczyszczanie, skażanie i odwadnianie spirytusu oraz wydzielanie spirytusu z innego wytworu, a także wyrób i rozlew wódek — wymaga koncesji udzielanej w trybie określonym w przepisach o działalności gospodarczej.”;
 - 2) w art. 2:
 - a) dotychczasowe brzmienie oznacza się jako ust. 1,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki skażania spirytusu oraz ustalania ubytków naturalnych w produkcji i magazynowaniu spirytusu.”;
 - 3) w art. 3 w ust. 1 po wyrazach „Kto bez wymaganej koncesji wyrabia” dodaje się wyrazy „rozlewa, skaża”, a po wyrazie „albo” wyrazy „wbrew postanowieniom art. 1 ust. 4 wyrabia wódkę” zastępuje się wyrazami „wyrabia lub rozlewa wódkę.”
- Art. 3.** 1. Podmioty gospodarcze prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy działalność, na której prowadzenie nie była wymagana dotąd koncesja, wystąpią z wnioskiem w terminie 3 miesięcy do właściwego organu o udzielenie wymaganych koncesji.

2. Do czasu wydania decyzji w sprawach, w których został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, zachowują moc dotychczasowe uprawnienia do prowadzenia działalności gospodarczej.

Art. 4. Minister Przemysłu i Handlu ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania

jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

461

USTAWA

z dnia 16 października 1991 r.

o zmianie ustawy o Policji oraz ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa.

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179 i z 1991 r. Nr 94, poz. 422) w art. 90:

- 1) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1;
- 2) dodaje się ust. 2—5 w brzmieniu:
 - „2. Właściciele domów jednorodzinnych, domów mieszkalno-pensjonatowych i lokali mieszkalnych stanowiących odrębne nieruchomości mają prawo do zamieszkania w swych domach i lokalach opróżnionych w całości lub części.
 3. Właścicielowi domu wielomieszkaniowego przysługuje prawo zamieszkania w opróżnionym lokalu mieszkalnym w tym domu.
 4. W razie opróżnienia samodzielnego lokalu w domu, o którym mowa w ust. 2 i 3, oraz lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, właścicielowi przysługuje prawo oddania go w najem bądź bezpłatne używanie.
 5. Jeżeli w terminie 3 miesięcy właściciel nie skorzysta bez uzasadnionych przyczyn z prawa, o którym mowa w ust. 4, Minister Spraw Wewnętrznych lub podległy mu organ może dokonać przydziału opróżnionego lokalu.”

Art. 2. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180 i z 1991 r. Nr 94, poz. 422) w art. 77:

- 1) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1;
- 2) dodaje się ust. 2—5 w brzmieniu:
 - „2. Właściciele domów jednorodzinnych, domów mieszkalno-pensjonatowych i lokali mieszkalnych stanowiących odrębne nieruchomości mają prawo do zamieszkania w swych domach i lokalach opróżnionych w całości lub części.
 3. Właścicielowi domu wielomieszkaniowego przysługuje prawo zamieszkania w opróżnionym lokalu mieszkalnym w tym domu.
 4. W razie opróżnienia samodzielnego lokalu w domu, o którym mowa w ust. 2 i 3, oraz lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, właścicielowi przysługuje prawo oddania go w najem bądź bezpłatne używanie.
 5. Jeżeli w terminie 3 miesięcy właściciel nie skorzysta bez uzasadnionych przyczyn z prawa, o którym mowa w ust. 4, Minister Spraw Wewnętrznych lub podległy mu organ może dokonać przydziału opróżnionego lokalu.”

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

462

USTAWA

z dnia 19 października 1991 r.

o zmianie ustawy o kolejach i ustawy — Prawo przewozowe.

Art. 1. W ustawie z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. z 1989 r. Nr 52, poz. 310 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Dyrektor Generalny Przedsiębiorstwa Państwowego „Polskie Koleje Państwowe”, po zasięgnięciu opinii właściwego wojewody, może zarządzić likwidację i rozbiórkę nieczynnych linii kolei użytku publicznego lub ich części.”

Art. 2. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. Nr 53, poz. 272) w art. 8 w ust. 1:

- 1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) przewoźnika — w razie klęski żywiołowej, przerwy w eksploatacji, szczególnych trudności spowodowanych przez klienta, przyczyn ekonomicznych, jak również z uwagi na bezpieczeństwo ruchu, za